

وقت خداحافظی من از تو رسیده است. ولی برای تو
شروع کار است. تو آغاز راه هستی. راهی که آن را
چراغ علم و دانش روشن کرده است. راهی که پایان
ندارد. به من قول بده که خسته نشوی. تو تنها نیستی
زیرا همیشه معلمی هست که دستت را بگیرد و به تو
کک کند. من می روم اما از دور به تناشای تو
می ایستم. من به این امید هستم تا بینم آن چه را
که به تو یاد داده ام به کار می بندی؟ آیا تو فردایی را
که آرزو داشته ام، می سازی؟ تو نیز می روی اما
خداوند، زحمت های پدر و مادر و معلم کلاس اول
خود را فراموش نکن.